

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **L. W. Š.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,
proti
žalovanému: **Magistrát města Ústí nad Labem**,
se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě podal prostřednictvím svého právního zástupce žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Magistrátu města Ústí nad Labem, kterou se domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že *žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.* Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. Ve stručné žalobě žalobce uvedl, že žalovaný Magistrát města Ústí nad Labem zahájil vůči žalobci řízení o přestupku, a to doručením příkazu ze dne 15. 2. 2018, č. j. DN00279/2018/BalK, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/18/BalK, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 27. 2. 2018 prostřednictvím svého tehdejšího zmocněnce odpor bez uznávaného elektronického podpisu, který potvrdil dne 5. 3. 2018 zasláním odporu s uznávaným elektronickým podpisem. Podání odporu trpělo vadou, a to absencí podpisu na plné moci pro tehdejšího zmocněnce žalobce. Žalovaný vyhotovil výzvu k doložení plné moci, přičemž ji zaslal žalobci, který plnou moc okamžitě doložil. Následně žalobce obdržel vyrozumění o nabytí právní moci příkazu s odůvodněním, že podání odporu ze dne 27. 2. 2018 nelze zmocněncem žalobce akceptovat, neboť na plné moci je učiněno datum 29. 2. 2018. Žalobce žalovanému zaslal přípis, v němž mu objasnil, že se svým zmocněncem komunikoval 27. 2. 2018, kdy uzavřeli dohodu o zastoupení, avšak k podpisu plné moci došlo až dne 29. 2. 2018, neboť dříve žalobce neměl možnost se se zmocněncem sejit. Žalobce trval na tom, že písemná moc pouze deklaruje zastoupení a nemůže dojít k neakceptaci odporu jen z důvodu, že na plné moci je uvedeno pozdější datum, přičemž žalobce v tomto směru výslovně zmínil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004-29. Doplnil, že u nadřízeného orgánu žalovaného uplatnil dne 20. 6. 2018 žádost o opatření proti nečinnosti, na kterou Krajský úřad Ústeckého kraje reagoval sdělením, že odpor byl podán opožděně. Žalobce zdůraznil, že odpor podal dne 27. 2. 2018 a poslední den lhůty pro vydání rozhodnutí tak uplynul dne 30. 4. 2018, jelikož žalovaný rozhodnutí nevydal je nepochybné, že je nečinný.
3. Závěrem žalobce uvedl, že nesouhlasí se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí a právo na informační sebeurčení. Rovněž uvedl, že Nejvyšší správní soud prolamuje právo na soukromí účastníků řízení a advokátů vlastní Směrnicí č. 3/2017, Kancelářským a spisovým řádem Nejvyššího správního soudu (ust. § 130 odst. 1), což je chybný postup, který nemá oporu v zákonech, a v případě, že si to právní zástupci a advokáti nepřejí, neměli by být jejich jména, příjmení a sídla na webu Nejvyššího správního soudu zveřejňována v souvislosti s konkrétními kauzami. Zveřejňování osobních údajů vnímají jako nevhodné a obtěžující, neboť ze zveřejněných rozhodnutí je dohledatelné, kdy a kde advokát byl, tj. časový přehled pracovního programu advokáta, včetně města a soudu, u kterého se advokát nacházel.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou.
5. K věci žalovaný uvedl, že dne 15. 2. 2018 skutečně vydal výše citovaný příkaz o uložení pokuty ve věci přestupku, vůči kterému dne 27. 2. 2018 obdržel odpor podaný Ing. M. J. bez elektronického podpisu. Dne 5. 3. 2018 žalovaný opětovně obdržel odpor, který byl již Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

elektronicky podepsán, avšak přílohou odporu byla opět plná moc, která nebyla řádně podepsána žalobcem jakožto zmocnitelem. Žalovaný v souladu s ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vyzval žalobce k odstranění vad odporu do pěti dnů od doručení výzvy. Výzva byla zaslána žalobci i jeho zmocněnci, přičemž zmocněnci žalobce byla výzva doručena dne 23. 3. 2018. Podepsanou plnou moc zaslal zmocněnec žalobce žalovanému téhož dne. Na plné moci bylo uvedeno neexistující datum, a to 29. 2. 2018. Dne 29. 3. 2018 žalovaný sdělil žalobci i jeho zmocněnci, že příkaz se stal dne 28. 2. 2018 pravomocným a vykonatelným. Dne 18. 4. 2018 byla žalovanému doručena reakce žalobce na zaslané sdělení. Přípisem ze dne 25. 4. 2018 žalovaný opakovaně žalobci sdělil, že řízení bylo pravomocně skončeno. Vzhledem k tomu, že přípis ze dne 18. 4. 2018 žalovaný vyhodnotil jako podnět k přezkumnému řízení, předložil správní spis Krajskému úřadu Ústeckého kraje. Nadřízený správní orgán dospěl k závěru, že žalobce nepodal včasný odpor proti příkazu. Připomněl, že dne 28. 5. 2018 se k němu dostavil žalobce a požádal o zkrácení uloženého správního trestu zákazu činnosti na polovinu. Jeho žádosti bylo rozhodnutím ze dne 21. 6. 2018, č. j. MMOPA/ODN/68781/17RZC, vyhověno. Dále uvedl, že žalobce již jednou podal žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného, která byla usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 1. 2019, č. j. 15 A 177/2018-13, zastavena pro nezaplacení soudního poplatku.

6. Žalovaný trval na tom, že správní řízení probíhalo po právu, žalobce nikdy nezpochybnil, že se skutek nestal nebo že jej nespáchal. Naopak uložený správní trest přijal a požádal o upuštění od výkonu jeho zbytku. Zdůraznil, že po podání odporu a doložení plné moci zmocněnec žalobce již žádné úkony ve správním řízení nečinil, nýbrž činil je osobně žalobce. Závěrem uvedl, že nesouhlas právního zástupce žalobce se zveřejněním údajů o jeho osobě mu přijde nestandardní.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl bez jednání, neboť právní zástupce žalobce i žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělili, když byli o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučeni.
 8. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
 9. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání takových rozhodnutí nebo
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

osvědčení ve smyslu ust. § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Dále je třeba mít na paměti, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

10. V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby soud předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 20. 6. 2018 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, které nebylo vyhověno, jak prokazatelně vyplývá ze správního spisu.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
12. Mezi účastníky není sporu o tom, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že před žalovaným bylo vedeno správní řízení o přestupku žalobce na úseku dopravy, které bylo završeno vydáním příkazu ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK, jenž byl žalovaným vypraven dne 16. 2. 2018 a který byl žalobci doručen dne 19. 2. 2018. Dále mezi účastníky není žádného sporu ohledně toho, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že dne 27. 2. 2018 žalobce podal prostřednictvím Ing. M. J. jakožto svým údajným zmocněncem proti tomuto příkazu odpor, a to prostou e-mailovou zprávou, neboť toto podání v žádné své části, a to včetně jeho příloh, nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem. Přílohy tohoto podání představovaly jednak plná moc žalobce udělená Ing. M. J. s datem 29. 2. 2018, na které ovšem absentoval podpis žalobce, a jednak vlastní odpor. Mezi účastníky rovněž není žádného sporu ohledně toho, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že dané podání ze dne 27. 2. 2018 bylo Ing. M. J. posláno dne 5. 3. 2018 ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu potvrzeno odesláním e-mailové zprávy, která jako taková již byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem, přičemž v příloze byl žalovanému opětovně zaslán vlastní odpor i plná moc žalobce udělená Ing. M. J. s datem 29. 2. 2018 s nadále absentujícím podpisem žalobce. Za této situace žalovaný výzvou ze dne 14. 3. 2018, která byla adresována žalobci i jeho zmocněnci a která byla vydána dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu, vyzval žalobce k doložení řádně podepsané plné moci ze strany žalobce k zastupování jeho osoby Ing. M. J. Žalobce přitom na tuto výzvu nikterak nereagoval a zmocněnec žalobce na výzvu reagoval dne 23. 3. 2018 zasláním řádně podepsané plné moci datované dnem 29. 2. 2018 žalovanému. Sdělením ze dne 29. 3. 2018 žalovaný vyrozuměl žalobce i jeho zmocněnce o tom, že podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu se má odpor podat ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení přestupku, přičemž v dané věci zmocnění bylo uděleno ke dni 29. 2. 2018, čili jeden den po uplynutí právní moci vydaného příkazu, a proto nelze podání odporu zmocněncem akceptovat. Závěrem žalovaný žalobci i jeho zmocněnci sdělil, že příkaz se stal dne 28. 2. 2018 pravomocným i vykonatelným. Žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na toto sdělení reagoval zasláním přípisu, který byl žalovanému doručen dne 18. 4. 2018, v němž žalovanému sdělil, že dne 27. 2. 2018 komunikoval se svým zmocněncem, s nímž se dohodl, že se za dva dny sejdou a podepíší plnou moc. V přípise potvrdil, že plnou moc Ing. M. J. udělil pro celé řízení. Žalovaný žalobci (i jeho zmocněnci) v reakci na jeho přípis dne 25. 4. 2018 sdělil, že příkaz nabyt právní moci dne 28. 2. 2018 a přestupkové řízení tím bylo ukončeno. Dne 23. 5. 2018 zaslal žalovaný nadřízenému orgánu správní spis k přezkumnému řízení. Nadřízený orgán vydal sdělení ze dne 11. 6. 2018, č. j. 2106/DS/2018, JID: 97171/2018/KUUK/Chyt, kterým žalobci sdělil, že odpor ze dne 27. 2. 2018 byl podán osobou k tomu neoprávněnou, přičemž pokud žalobce podal k poštovní přepravě dne 17. 4. 2018 reakci na sdělení, bylo toto podání posouzeno jako opožděný odpor. Dle úředního záznamu ze dne 28. 5. 2018 se k žalovanému dostavil osobně žalobce a požádal o zkrácení zákazu činnosti o polovinu. Byl mu předložen formulář, který žalobce ihned vyplnil a odevzdal žalovanému. Novým rozhodnutím ze dne 21. 6. 2018 bylo žádosti žalobce vyhověno.

13. Účastníci se v předmětné věci neshodovali v tom, zda výše citovaný příkaz za právě predestřeného skutkového stavu nabyt právní moci (dne 28. 2. 2018), čímž by došlo k pravomocnému ukončení přestupkového řízení, či nikoliv pro řádně a včasné podaný odpor, kterým se žalovaný věcně nezabýval, v důsledku čehož by se dopouštěl nepřipustné nečinnosti.
14. Podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje, to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není připustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
15. Podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnická osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
16. Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu platí, že pokud nemá podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
17. Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

18. Podle ust. § 441 odst. 2 věty druhé zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, netýká-li se zastoupení jen určitého právního jednání, uděluje se plná moc v písemné formě.
19. Z právě předestřené právní úpravy tedy plyne, že podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat. V daném případě přitom k takovéto procesní situaci zjevně došlo. Žalobce sice původně podal proti dotyčnému příkazu prostřednictvím Ing. M. J. jakožto svého údajného zmocněnce odpor v podobě prosté e-mailové zprávy ze dne 27. 2. 2018, jelikož toto podání v žádné své části nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, a proto, pokud by nebylo zákonným stanoveným způsobem doplněno, tak by se k němu nepřihlíželo. Nicméně toto prosté e-mailové podání ze dne 27. 2. 2018 bylo v zákonem stanovené pětidenní lhůtě ve smyslu ust. § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu ze strany žalobce doplněno následujícím včasné a řádně učiněným podáním. Toto podání nepochybně představuje další e-mailová zpráva Ing. M. J. z pondělí dne 5. 3. 2018 (jakožto nejbližší následující pracovní den po neděli 4. 3. 2018, na kterou připadl konec pětidenní lhůty), neboť tato zpráva jako taková již byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem. Je sice pravdou, že přílohy této zprávy ze dne 5. 3. 2018, a to plná moc žalobce udělená Ing. M. J. a vlastní odpor, nebyly jakkoliv podepsány včetně zaručených elektronických podpisů, avšak to pro učinění závěru o doplnění prvotního podání ze dne 27. 2. 2018 podáním ze dne 5. 3. 2018 ve smyslu ust. § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu nebylo již třeba v situaci, kdy zpráva jako taková byla opatřena řádným zaručeným elektronickým podpisem. Právě učiněné závěry o včasnosti odporu podaného žalobcem korespondují se závěry obsaženými např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, který je dostupný na www.nssoud.cz, či v nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1829/13, jenž je dostupný na www.usoud.cz, na který myšlenkově navázalo stanovisko pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Pls 1/2015. V tomto stanovisku, které je nepochybně směrodatné i pro soudy rozhodující v rámci správního soudnictví, plénum Nejvyššího soudu vyslovilo, že „...*(o)balčka v uvedeném smyslu tedy není jen „nosičem“ elektronického podání, ale jde o dokument sám o sobě. Součástí obálky pak mohou být další dokumenty, které jsou s ní logicky spojeny. Proto neobstojí analogie s poštovní přepravou listinných zásilek, kde je obálka oddělitelná od obsahu, takže podpis na obálce logicky nepodepisuje její obsah. V ISDS je však datová zpráva tvořena obálkou i všemi dokumenty, které jsou do ní vloženy (přílohami), a autentizace obálky podle § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech se tudíž vztahuje nejen na obálku, ale i na dokumenty, které jsou v ní vloženy. Opačný názor by totiž prakticky vylučoval i použití uznávaného elektronického podpisu; ten sám o sobě rovněž není součástí elektronického dokumentu, ale jde o samostatný dokument, který je k podepsané písemnosti jen „připojen nebo je s ní logicky spojen“ [viz čl. 3 bod 10. a čl. 26 nařízení č. 910/2014, dříve § 2 písm. b) zák. č. 227/2000 Sb.]*. Vztah mezi obálkou datové zprávy a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jejími přílohami je tudíž technicky obdobný, jako je vztah mezi podepsaným elektronickým dokumentem a uznávaným (resp. dříve zaručeným) elektronickým podpisem. Kdyby obálka datové zprávy neautentizovala přílohy, muselo by stejně platit, že uznávaný elektronický podpis neautentizuje podepsaný dokument, což by bylo neudržitelné a v rozporu se zákonem i smyslem elektronického podpisu“.

20. Pokud se jedná o otázku řádnosti žalobcem podaného odporu, tak k tomu je třeba uvést, že předmětný odpor podaný za žalobce Ing. M. J., jakožto jeho údajným zmocněncem, skrze e-mailové podání ze dne 27. 2. 2018 ve znění jeho doplnění ze dne 5. 3. 2018, nebyl proveden jako procesní úkon bezvadně, jelikož k podávanému odporu v obou e-mailových podáních ze dne 27. 2. 2018 a ze dne 5. 3. 2018 sice byla připojená plná moc udělená žalobcem Ing. M. J., která byla datována 29. 2. 2018, nicméně v ní zcela absentoval vlastnoruční podpis žalobce. Za této procesní situace bylo na žalovaném, aby Ing. M. J., jakožto domnělého zplnomocněného zmocněnce, vyzval ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podaného odporu o žalobcem řádně podepsanou plnou moc k zastupování jeho osoby v daném přestupkovém řízení. Žalovaný tímto způsobem postupoval, když přikročil k vydání výzvy ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podaného odporu o žalobcem řádně podepsanou plnou moc k zastupování, kterou správně zaslal s přihlédnutím k aktuálním závěrům obsaženým např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, který je dostupný na www.nssoud.cz, zmocněnci žalobce, tedy Ing. M. J., nicméně i žalobci samotnému. K vydání výzvy došlo dne 14. 3. 2018, přičemž zmocněnci žalobce byla tato výzva doručena dne 23. 3. 2018. Zmocněnec žalobce na zaslou výzvu ihned reagoval zasláním řádně podepsané plné moci datované 29. 2. 2018. Žalovaný následně žalobce (sdělení doručeno dne 16. 4. 2018 vložení do datové schránky) a jeho zmocněnce (sdělení doručeno dne 30. 3. 2018) vyrozuměl ze dne 29. 3. 2018 vyrozuměl o tom, že podání odporu nelze akceptovat, neboť zmocnění ze dne 29. 2. 2018 bylo uděleno den po uplynutí právní moci vydaného příkazu, k čemuž došlo dne 28. 2. 2018.
21. Za této situace, kdy zmocněnec žalobce, tedy Ing. M. J., byl žalovaným vyzván k odstranění vad podaného odporu v intencích ust. § 37 odst. 3 správního řádu, na kterou reagoval zasláním řádně podepsané plné moci, ale datované dnem 29. 2. 2018, čili následujícím dnem po dni 28. 2. 2018, kdy nabyl právní moci výše citovaný příkaz, mohl proto žalovaný bez dalšího legitimně presumovat, že ze strany žalobce nebyl podán odpor v zákonem stanovené lhůtě osobou, která by byla k takovému jednání zmocněna, v důsledku čehož příkaz ze dne 15. 2. 2018 nabyl právní moci dne 28. 2. 2018 a vykonatelnosti dne 30. 3. 2018. Tomu ostatně koresponduje skutečnost, že posléze sám žalobce na vyrozumění žalovaného ze dne 29. 3. 2018 reagoval přípisem, v němž uvedl, že dne 27. 2. 2018 komunikoval s Ing. M. J., s nímž se dohodl, že se za dva dny setkají a podepíší plnou moc, a to pro celé řízení.
22. Původní vada žalobcova odporu v podobě absence doložení řádně podepsané plné moci pro zastupování žalobce Ing. M. J. v předmětné přestupkové věci s ohledem na výše předestřené skutkový a právní stav a relevantní judikaturu tak sice byla aktivitou zmocněnce žalobce zhojena, nicméně plná moc byla podle žalobce i jeho zmocněnce a podepsané plné moci (objektivní důkaz) udělena až den poté, co výše citovaný příkaz nabyl právní moci, což žalovaný správně vyhodnotil, že řádný a včasný odpor ze strany žalobce nebyl podán. V daném případě tak nebylo zapotřebí, aby žalovaný v přestupkovém řízení
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dále konal, jak se domáhal žalobce předmětnou žalobou, neboť ze strany žalobce nebyl podán odpor v zákonem stanovené lhůtě osobou, která by byla k takovému jednání zmocněna, v důsledku čehož podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu nebyl příkaz ze dne 15. 2. 2018 bez dalšího zrušen, ale naopak nabyl právní moci a vykonatelnosti.

23. K závěrečnému nesouhlasu žalující strany ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce soud ve stručnosti pro úplnost podotýká, že tento nesouhlas v nyní projednávané věci nebyl relevantní a soud se jím nikterak nezabýval, to vše obzvláště v situaci, kdy k této problematice již existuje četná judikatura včetně Nejvyššího správního soudu, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, který je dostupný na www.nssoud.cz.
24. Faktem tak zůstává, že žalovaný do vydání tohoto rozsudku nebyl v předmětném přestupkovém řízení nepřipustně nečinný, neboť toto řízení bylo završeno žádným rozhodnutím. Z tohoto důvodu soud neshledal, že by se žalovaný dopustil nečinnosti vůči žalobci. Proto soud žalobu neshledal důvodnou a ve výroku I. rozsudku ji podle ust. § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
25. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. soud ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný náhradu nákladů řízení neuplatnil a navíc mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti ani nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. dubna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)